

Υπόθεση C-627/19 PPU

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

22 Αυγούστου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Αυγούστου 2019

Αιτούσα:

Openbaar Ministerie

Καθού:

ZB

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αίτηση του εισαγγελέα για έλεγχο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (στο εξής: ΕΕΣ)

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Η παρούσα αίτηση προδικαστικής απόφασεως που υποβάλλεται κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ αφορά την εφαρμογή της απαιτήσεως βάσει της οποίας κατά της αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ πρέπει να προβλέπεται ένδικο μέσο, εφόσον με το ΕΕΣ σκοπείται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής που έχει ήδη επιβληθεί δυνάμει δικαστικής αποφάσεως.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι, ακόμη και σε περίπτωση που με το ΕΕΣ σκοπείται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής που έχει επιβληθεί με εκτελεστή απόφαση δικαιοδοτικού οργάνου, ειδικότερα ενώ το ΕΕΣ έχει εκδοθεί από

εισαγγελέα που μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο κράτος μέλος εκδόσεως και παρέχονται εγγυήσεις ότι κατά την άσκηση των καθηκόντων του που συνδέονται με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ενήργησε ανεξάρτητα, πρέπει να πληρούται η προϋπόθεση περί παροχής δυνατότητας προσβολής της απόφασεως για έκδοση ΕΕΣ, ιδίως όσον αφορά τον αναλογικό χαρακτήρα της, με ένδικο μέσο το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 1 και άρθρο 6 της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ [του Συμβουλίου], της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 1 του Overleveringswet (νόμου περί παραδόσεως εκζητούμενων προσώπων) (Staatsblad 2004, 195)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Ο ΖΒ συνελήφθη στις 3 Μαΐου 2019 στις Κάτω Χώρες δυνάμει ΕΕΣ, το οποίο είχε εκδοθεί στις 24 Απριλίου 2019 από την εισαγγελική αρχή των Βρυξελλών (Βέλγιο). Με την έκδοση του ΕΕΣ σκοπείται η παράδοση του εκζητούμενου προσώπου με σκοπό την εκτέλεση αποφάσεως του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (γαλλόφωνο πρωτοβάθμιο δικαστήριο Βρυξελλών) της 7ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία το εκζητούμενο πρόσωπο καταδικάστηκε σε στερητικές της ελευθερίας ποινές 30 μηνών και ενός έτους.
- 2 Στις 3 Μαΐου 2019 ο εισαγγελέας υπέβαλε αίτηση για έλεγχο του ΕΕΣ. Στο ενδιάμεσο διάστημα τέθηκαν ενώπιον της βελγικής δικαστικής αρχής εκδόσεως και άλλα ζητήματα.
- 3 Τα ζητήματα τέθηκαν προκειμένου να ελεγχθεί κατά πόσον η έκδοση ΕΕΣ από την εν λόγω αρχή πληρούσε τις προϋποθέσεις που καθορίστηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) στην απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau, C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456).
- 4 Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, από την ανωτέρω αναφερόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο εισαγγελέας θεωρείται δικαστική αρχή εκδόσεως όταν μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο κράτος μέλος εκδόσεως, ενεργεί ανεξάρτητα και κατά της αποφάσεώς του για έκδοση ΕΕΣ προβλέπεται δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων στις υποθέσεις της κύριας δίκης

- 5 Η εισαγγελία υποστηρίζει στην αίτησή της, όπως άλλωστε και η βελγική αρχή εκδόσεως, ότι η απαίτηση κατά την οποία η απόφαση για έκδοση ΕΕΣ πρέπει να υπόκειται σε ένδικο μέσο δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση ΕΕΣ με το οποίο σκοπεύεται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 6 Βάσει των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν από τις βελγικές αρχές, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει τον ισχυρισμό της εισαγγελίας ότι στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο Βέλγιο μετέχει Βέλγος εισαγγελέας ο οποίος ενεργεί ανεξάρτητα, χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο σε μεμονωμένη περίπτωση και στο πλαίσιο της λήψεως αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ να δεχθεί, άμεσα ή έμμεσα, εξωτερικές εντολές ή οδηγίες εκ μέρους οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας, όπως π.χ. του υπουργού δικαιοσύνης.
- 7 Κατά συνέπεια, ο Βέλγος εισαγγελέας πληροί τουλάχιστον τις δύο πρώτες απαιτήσεις που παρατίθενται ανωτέρω στη σκέψη 4, ώστε να δύναται να θεωρηθεί «δικαστική αρχή έκδοσης» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584. Άλλωστε, οι απαιτήσεις αυτές καθορίστηκαν από το ίδιο το Δικαστήριο στις σκέψεις 73 και 74 της αποφάσεως OG και PI.
- 8 Εντούτοις, με βάση τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις βελγικές αρχές εγείρεται το ζήτημα κατά πόσον η προϋπόθεση που καθορίζεται στη σκέψη 75 της αποφάσεως OG και PI, ήτοι ότι η απόφαση του εισαγγελέα για έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, τυγχάνει εφαρμογής ακόμη και στην περίπτωση που δυνάμει του ΕΕΣ σκοπεύεται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής.
- 9 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η απαίτηση για ύπαρξη δυνατότητας ασκήσεως ενδίκου μέσου απορρέει από τη σκέψη 75 της αποφάσεως OG και PI. Στην εν λόγω σκέψη το Δικαστήριο έκρινε ως εξής: «Επιπλέον, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια [δικαστής ή] δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση εκδόσεως ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο, στο εν λόγω κράτος μέλος, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία.»
- 10 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η φράση «τέτοιο ένταλμα» δεν μπορεί παρά να αναφέρεται στο «ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως» και δεν αφήνει περιθώριο

παραπομπής σε οιοδήποτε άλλο ένταλμα συλλήψεως πέραν του ΕΕΣ, πολλώ δε μάλλον στο εθνικό ένταλμα συλλήψεως που αποτελεί τη βάση του ΕΕΣ.

- 11 Στη σκέψη 67 της αποφάσεως ΟΓ και ΡΙ το Δικαστήριο διακρίνει δύο επίπεδα προστασίας των δικονομικών και θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το πρώτο αφορά την προστασία κατά την έκδοση εθνικού εντάλματος συλλήψεως, ενώ το δεύτερο την προστασία κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 12 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο εισαγγελέας υποστήριξε ότι σε υποθέσεις που αφορούσαν παράδοση προσώπων δεν εφαρμόστηκε το κριτήριο της σκέψεως 75 της αποφάσεως ΟΓ και ΡΙ υπό το πρίσμα της σκέψης 68 της αυτής αποφάσεως. Τούτο δε διότι κατά τα ανωτέρω αρκεί να εκδοθεί απόφαση σε ένα εκ των αναφερόμενων στη σκέψη 68 επιπέδων προστασίας, η οποία να πληροί τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής έννομης προστασίας.
- 13 Όπως δε προκύπτει από τη σκέψη 68, η ύπαρξη δύο επιπέδων προστασίας υποδηλώνει, μεταξύ άλλων, ότι, «τουλάχιστον» σε ένα από τα δύο επίπεδα προστασίας, πρέπει να εκδίδεται απόφαση που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία. Τούτο σημαίνει, κατά την εισαγγελική αρχή, ότι, όταν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί από αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, δεν είναι δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, το εθνικό ένταλμα συλλήψεως πρέπει σαφώς να έχει εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο.
- 14 Στη σκέψη 69 της αποφάσεως ΟΓ και ΡΙ το Δικαστήριο αποφαινεται συναφώς: «Επομένως, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, η εθνική δικαστική απόφαση, όπως το εθνικό ένταλμα συλλήψεως, στο οποίο βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, πρέπει να ικανοποιεί τις εν λόγω απαιτήσεις.»
- 15 Από την ανωτέρω αναφερόμενη σκέψη 68 συνάγεται σαφώς ότι έκδοση αποφάσεως από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο απαιτείται σε ένα τουλάχιστον από τα δύο επίπεδα προστασίας. Σε περίπτωση δε όπως εκείνη που περιγράφεται στη σκέψη 69, εγγυήσεις για την προστασία σε εθνικό επίπεδο, ήτοι κατά την έκδοση του εθνικού εντάλματος συλλήψεως, στο οποίο βασίζεται η απόφαση για έκδοση ΕΕΣ, παρέχονται προφανώς από τη σκέψη 70.
- 16 Περαιτέρω, από τις σκέψεις 71 και 72 της ανωτέρω αποφάσεως προκύπτει ότι η αρχή που λαμβάνει, τελικώς, την απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι αυτή που οφείλει να διασφαλίσει το δεύτερο επίπεδο προστασίας, «και τούτο ακόμη κι όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως στηρίζεται σε εθνική απόφαση που εκδόθηκε από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο».
- 17 Στο πλαίσιο του δεύτερου αυτού επιπέδου προστασίας απαιτείται καταρχάς η δικαστική αρχή εκδόσεως να λαμβάνει την απόφαση για έκδοση ΕΕΣ χωρίς να

«είναι εκτεθειμένη [...] σε οιονδήποτε κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε οδηγία της εκτελεστικής εξουσίας σε συγκεκριμένη υπόθεση» (σκέψεις 73 και 74). Όταν αρμόδια για την έκδοση ΕΕΣ είναι (πλήρως ανεξάρτητη) αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση για έκδοση ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει («επιπλέον», όπως αναφέρεται στη σκέψη 75) να μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά με τρόπο που να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, με άλλα λόγια οι απαιτήσεις πρέπει να μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασίας ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου.

- 18 Από κανένα σημείο του κειμένου της προαναφερθείσας σκέψεως 68, πολλώ δε μάλλον από τη λέξη «τουλάχιστον», δεν συνάγεται ότι αποκλείεται η εφαρμογή της αναφερόμενης στη σκέψη 75 απαιτήσεως όταν η απόφαση σε εθνικό επίπεδο έχει εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο. Τούτο διότι κατά τη σκέψη 68 απαιτείται μόνον να έχουν εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο είτε η εθνική απόφαση είτε το ΕΕΣ. Στην πρώτη περίπτωση, η σκέψη 75 προσθέτει στα ανωτέρω ότι, κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ που λαμβάνεται από αρχή η οποία δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, πρέπει να μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου.
- 19 Κατά συνέπεια, οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις σκέψεις 75 και 68 της αποφάσεως OG και PI υφίστανται παράλληλα.
- 20 Τούτο προκύπτει και από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, PF (γενικός εισαγγελέας της Λιθουανίας, C-509/18, EU:C:2019:457), η οποία εκδόθηκε την ίδια ημέρα με την απόφαση OG και PI. Στην υπόθεση C-509/18, καίτοι το εθνικό ένταλμα συλλήψεως είχε εκδοθεί από δικαστήριο (σκέψεις 22 και 54 της αποφάσεως), ο γενικός εισαγγελέας της Λιθουανίας μετείχε στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος (σκέψη 42) και, ενώ παρέχονταν εγγυήσεις ανεξαρτησίας του γενικού εισαγγελέα από την εκτελεστική εξουσία, το αιτούν δικαστήριο κλήθηκε να εξακριβώσει «αν οι αποφάσεις του εν λόγω εισαγγελέα περί εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία» (σκέψη 56).
- 21 Ακόμη δε και σε περίπτωση που το εθνικό ένταλμα συλλήψεως εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο, θα πρέπει να μπορεί να προσβληθεί με ένδικο μέσο ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου η απόφαση για έκδοση ΕΕΣ, εφόσον η απόφαση αυτή έχει ληφθεί από άλλη αρχή, η οποία δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο. Το αιτούν δικαστήριο είχε χαρακτηρίσει το ζήτημα αυτό σε προηγούμενη απόφασή του με ημερομηνία 5 Ιουλίου 2019 ως «éclairé» (ζήτημα το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο σαφούς ερμηνείας). Καθόσον στην προκειμένη υπόθεση πρόκειται περί αποφάσεως που αφορά έκδοση ΕΕΣ, η οποία λήφθηκε από τη βελγική εισαγγελική αρχή και κατά συνέπεια όχι από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο, κατά το γράμμα και των δύο

αποφάσεων της 27ης Μαΐου 2019 πρέπει να πληρούνται αμφότερες οι αναφερόμενες στις σκέψεις 68 και 75 της αποφάσεως OG και PI προϋποθέσεις.

- 22 Σε άλλη υπόθεση, και συγκεκριμένα σε προδικαστική απόφαση της 4ης Ιουνίου 2019 (NL:RBAMS:2019:4010), το αιτούν δικαστήριο είχε αποφανθεί ότι, παρόλο που η απόφαση OG και PI αφορούσε ΕΕΣ που είχαν εκδοθεί στο πλαίσιο ποινικής διώξεως, οι σκέψεις περί της προστασίας που πρέπει να παρέχεται από τη δικαστική αρχή εκδόσεως επί λήψεως αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ διατυπώνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ ΕΕΣ που εκδίδεται με σκοπό την άσκηση ποινικής διώξεως και ΕΕΣ που εκδίδεται με σκοπό την εκτέλεση. Το αιτούν δικαστήριο εμμένει στην εκτίμηση αυτή.
- 23 Στο διάστημα που ακολούθησε την έκδοση των αποφάσεων της 27ης Μαΐου 2019, το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε, βάσει πληροφοριών που είχαν διαβιβαστεί από τις αρχές δύο κρατών μελών, ότι οι έννομες τάξεις αυτών δεν προέβλεπαν δυνατότητα αμφισβήτησης της αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ, ιδίως του αναλογικού χαρακτήρα της, με ένδικο μέσο το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά την έννοια της σκέψεως 75 της αποφάσεως OG και PI.
- 24 Σε αμφότερες τις περιπτώσεις επρόκειτο για ΕΕΣ που είχαν εκδοθεί με σκοπό την ποινική δίωξη, ενώ τόσο η αρχή εκδόσεως όσο και η ολλανδική εισαγγελική αρχή είχαν υποστηρίξει την άποψη ότι η σκέψη 75 της αποφάσεως OG και PI δεν αφορούσε περίπτωση κατά την οποία το ΕΕΣ αποτελεί έρεισμα αποφάσεως δικαιοδοτικού οργάνου. Όπως δε αναλύθηκε ανωτέρω στη σκέψη 22, το αιτούν δικαστήριο ουδόλως συµμερίζεται την άποψη αυτή για τους λόγους που παρατίθενται εκεί.
- 25 Στην προκειμένη υπόθεση το ΕΕΣ εκδόθηκε με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής. Σε μια τέτοια περίπτωση, έρεισμα για την έκδοσή του αποτελεί κατ' ανάγκην απόφαση δικαιοδοτικού οργάνου. Τόσο η αρχή εκδόσεως όσο και ο Ολλανδός εισαγγελέας υποστήριξαν ότι η σκέψη 75 δεν τυγχάνει εφαρμογής επί ΕΕΣ που εκδίδεται με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής. Καθόσον μεταξύ του αιτούντος δικαστηρίου και των αρχών εκδόσεως άλλων κρατών μελών υφίστανται σε αρκετά σημεία αποκλίνουσες απόψεις ως προς την ερμηνεία των αποφάσεων της 27ης Μαΐου 2019, όπως άλλωστε προκύπτει και από δύο ακόμη αποφάσεις παραπομπής που εκδόθηκαν από το αιτούν δικαστήριο ταυτόχρονα με την παρούσα, λαμβανομένου δε υπόψη ότι ανάλογες διαφωνίες είναι ανεπιθύμητες, κρίνεται επιβεβλημένο να παραπεμφθεί το επίμαχο ζήτημα στο Δικαστήριο.
- 26 Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο κατά πόσον πρέπει να υπάρξει δυνατότητα αμφισβήτησεως της αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ, ιδίως δε του αναλογικού χαρακτήρα της, με ένδικο μέσο, όταν με το ΕΕΣ σκοπεύεται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής.

- 27 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι για την απάντηση σε αυτό το ερώτημα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα κατωτέρω. Ακόμη και στην περίπτωση που με το ΕΕΣ σκοπείται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής και, κατά συνέπεια, έρεισμα για την έκδοσή του αποτελεί εκτελεστή απόφαση δικαιοδοτικού οργάνου, πρέπει να παρέχονται εγγυήσεις για την ανεξαρτησία του εισαγγελέα που έχει εκδώσει το ΕΕΣ. Τούτο διότι ακόμη και στο στάδιο της εκτελέσεως της ποινής πρέπει να υπάρχει δυνατότητα ανεξάρτητου ελέγχου όσον αφορά το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως, αν η έκδοσή του έχει αναλογικό χαρακτήρα. Απλώς και μόνον το γεγονός ότι κατά του εκζητούμενου προσώπου έχει εκδοθεί εκτελεστή απόφαση δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου ότι η έκδοση ΕΕΣ για εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε με την εν λόγω απόφαση έχει αναλογικό χαρακτήρα. Κατά κανόνα, ο αναλογικός χαρακτήρας του ΕΕΣ που εκδίδεται για τον σκοπό αυτόν δεν ελέγχεται στην εκτελεστή απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο.
- 28 Επιπλέον δε, μεταξύ της κηρύξεως της αποφάσεως ως εκτελεστής και της λήψεως αποφάσεως για έκδοση του ΕΕΣ είναι πιθανό να μεσολαβεί ικανό χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου ενδέχεται να ανακύψουν νέα πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις, τα οποία να αποδειχθούν κρίσιμα για τον αναλογικό χαρακτήρα της αποφάσεως περί εκδόσεως ΕΕΣ. Περαιτέρω δεν φαίνεται να συντρέχουν εύλογοι λόγοι που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι, προκειμένου περί ΕΕΣ που έχει εκδοθεί από εισαγγελέα με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, δεν είναι αναγκαίο να προβλέπεται δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου που να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- 29 Το Δικαστήριο δεν έχει εισέτι ασχοληθεί με το κατά πόσον η δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος κατά την έννοια της σκέψεως 75 της αποφάσεως ΟΓ και ΡΙ πρέπει να υφίσταται και σε περίπτωση που με το ΕΕΣ σκοπείται η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής. Σε προηγούμενη σκέψη αναλύθηκε επαρκώς ο λόγος για τον οποίο είναι ευκαίιο να υποβληθεί το ερώτημα αυτό στο Δικαστήριο. Εξάλλου, η απάντησή του είναι αναγκαία για την έκδοση αποφάσεως από το αιτούν δικαστήριο, καθόσον τυχόν καταφατική απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα που τέθηκε εν προκειμένω θα είχε ως αποτέλεσμα να μην δύναται το εν λόγω δικαστήριο να ελέγξει επί της ουσίας το ΕΕΣ ούτε να αποφανθεί περί του αιτήματος παραδόσεως, ενώ τυχόν αρνητική απάντηση θα επέτρεπε πιθανώς την παράδοση.
- 30 Το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και ζητεί να εξετασθεί αυτή κατά την επείγουσα διαδικασία, βάσει του άρθρου 267, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ και του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 31 Επισημαίνεται ότι το εκζητούμενο πρόσωπο αναμένει την απόφαση περί παραδόσεώς του ενώ τελεί υπό κράτηση. Το αιτούν δικαστήριο αδυνατεί να αποφανθεί αν δεν προηγηθεί απάντηση του Δικαστηρίου επί των προδικαστικών ερωτημάτων. Ως εκ τούτου, η ταχεία απάντηση του Δικαστηρίου θα έχει άμεση

και καθοριστική επιρροή στη διάρκεια του μέτρου κρατήσεως ενόψει της παραδόσεως του εκζητούμενου προσώπου.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ